

Westkust Portugal

Reisverslag 4 - 2003

Dit reisverslag start bij de aankomst op de "vele nationaliteiten steiger" in [Viana do Castelo](#) en we nemen jullie mee naar Portimão aan de Portugese zuidkust, de wonderschone Algarve.

Spannende vinnetjes

Wat we jullie niet willen onthouden is onze ontdekking welk soort "geheimzinnige" vis we de laatste tijd onderweg tegenkwamen. Sinds we langs de Spaanse kust zeilen, zien we op dagen dat het weinig tot niet waait en de zee glad is, regelmatig "iets" zwemmen. We zien dan net boven water een slap driehoekig vinnetje wat sloom heen en weer flapperen. Zodra we in de buurt proberen te komen, duikt het vinnetje weg. Vlak voor VdC kunnen we toch in de buurt komen en zien een hele vreemde vis. Het lijkt net een grote ronde losse kop (van een haai) die je met één oog aankijkt, waarvan ik (Ineke) erg schrik. Gelukkig hebben we aan boord een boekje waarin vele vissoorten staan. Al zoekende komen we erachter dat het "slome vinnetje" een Maanvis is. Het ziet er uit als een grote ronde schijf waar toevallig ook een staartvin aangeplakt is. We hebben het plaatje van Internet gehaald zodat jullie kunnen zien wat voor gek beest het eigenlijk is.

Hulpvaardigheid, gasvulling en bacaljouw

Bij onze aankomst in VdC om 8 uur 's avonds worden we een handje geholpen door onze Engelse burens en het afmeren gaat dan ook prima. Als we goed en wel vast liggen, komt de havenmeester in zijn bootje langs en zegt dat hij een van ons met de scheepspapieren wel even naar het havenkantoor vaart, in verband met het inkleren in Portugal.

Riens stapt met de noodzakelijke papieren in zijn bootje en vertrekt. De Engelse burens kijken verbaasd van zoveel service, zij hadden helemaal om de haven heen moeten lopen toen ze aankwamen en dat schijnt erg ver te zijn.

Na een half uurtje wordt Riens ook weer keurig per boot thuisgebracht, ongelooflijk wat een hulpvaardigheid. Riens vertelt dat iedereen in het kantoor Engels sprak. Dat hebben we in Spanje eigenlijk niet meegemaakt. We willen in VdC onze 4 lege gasflessen laten vullen wat volgens de pilot mogelijk moet zijn. Dus we blijven in elk geval tot maandag. We gebruiken de zondag om de stad te verkennen.

De kleine, maar gezellige binnenstad heeft overwegend smalle straatjes, met mooie oude huisjes in pasteltinten. Een aantal van die huisjes is ook nog eens versierd met tegeltableaus, in een soort Delftsblauw (zal hier ongetwijfeld anders heten) en doet voor ons gevoel wat Moors aan. Hoog boven de stad op een heuvel, houdt een schitterende kapel de wacht.

Westkust Portugal

VdC heeft naast de jachthaven, nog een grote commerciële haven met een scheepswerf waar op dit moment twee hele grote visserij fabrieksschepen in aanbouw zijn. Aan deze haven zien we nog de overblijfselen (ruïne) van een oud fort, waar we helaas niet in kunnen.

Op de terugweg ontdekken we de watersportwinkel waar we onze lege gasflessen in kunnen leveren. In een klein straatje achter deze winkel staan grote stapels kreeftenkorven en er hangt zowaar vis te drogen.

De bacaljouw, zoals dat hier heet, hangt gewoon langs de openbare weg als wasgoed aan een lijntje te drogen. Zou dat ook nog kunnen in Nederland of hangt het er dan geen 5 minuten?

Mist en een kleine wereld

Op maandag lopen we om 9 uur al met 2 lege propaangasflessen naar de winkel, maar helaas, ze mogen niet meer vullen. De regels in Portugal schijnen aangescherpt te zijn en er wordt ons verteld dat we in heel Portugal waarschijnlijk de flessen niet gevuld krijgen. Misschien is dat wel zo maar, we zijn (zoals gewoonlijk) eigenwijs en besluiten in de volgende havens nog een wagen voor we overgaan tot drastischer maatregelen zoals: butaan (campinggas).

Nu we in VdC niets meer te zoeken hebben, besluiten we om vandaag al met hoog water te vertrekken. Het is nog vroeg en wat mistig, maar om 11 uur komt de zon toch door en de mist trekt gelukkig op. Samen met onze Engelse burens, verlaten we rond het middaguur de jachthaven met bestemming Leixoes, een kleine 35 mijl zuidelijker.

Als we goed en wel in het aanloopkanaal (de verbinding tussen de havenhoofden en de jachthaven) zitten, trekt het opeens weer dicht van de mist, maar dan ook potdicht! Het Engelse schip zit vlak achter ons, maar is totaal onzichtbaar! De radar gaat aan en zonder ooit de havenhoofden te hebben gezien, varen we "blind" vertrouwend op radar en GPS zo snel mogelijk naar dieper water.

Als we de 20 meterlijn hebben bereikt halen we opgelucht adem, want verspreidt voor de kust liggen een aantal rotsen die niet goed op de kaart staan. Als er ook nog stroming staat en je niets ziet, is het best spannend tot je weer voldoende water (onder de kiel) en ruimte hebt.

De mist blijft ook op zee potdicht en de wind laat het afweten. Op de motor zetten we koers naar Leixoes en de radar blijft aan tot de mist pas om halfvier optrekt. Op dat moment komt in ons kielzog de Engelse boot ook weer te voorschijn.

Omdat er wat wind lijkt te komen, doen we manmoedig een poging om te zeilen. Helaas behoort zeilen zonder motor, niet tot de mogelijkheden van vandaag. Om halfacht 's avonds lopen we nog steeds op de motor varende, Leixoes binnen. Wat een genot om na ruim 7 uur eindelijk het geluid van de motor te kunnen smoren!

Westkust Portugal

Welkomstdrankje en raffinaderijbezoek

Wanneer we ons de volgende morgen bij de havenmeester melden, krijgen we veel informatiemateriaal over Leixoes zelf, maar eveneens over Porto wat iets verder stroomopwaarts aan de rivier de Douro ligt.

Bovendien krijgen we als welkomstgeschenk (voor elk bemanningslid) een flesje (15 ml) Sandeman Port en vrijkaartjes om de Sandeman wijnkelders in Porto te bezoeken. En-passent vragen we de havenmeester of hij weet waar we onze gasflessen kunnen vullen. Zonder aarzelen zegt hij, dat het mogelijk is bij de plaatselijke Galp-raffinaderij! Het is te ver om te lopen maar de (door de havenmeester) bestelde taxi brengt ons én de 4 lege gasflessen er aan het begin van de middag heen.

Bij de portier leveren we de flessen in en na 20 minuten wachten zijn de gevulde flessen weer in ons bezit en een briefje van 10€ wisselt van eigenaar (administratie blijft achterwege). Omdat de taxichauffeur wel op ons wilde wachten voor de terugrit, blijkt uiteindelijk de taxirit duurder (20€) te zijn dan 4 gasflessen vullen. Met volle flessen kunnen we weer met gas brassen en heerlijke broodjes in de oven oppiepen!

Groepsurfen en koffiebikken

Als we 's middags nog even de omgeving van de haven verkennen en langs het strand lopen, liggen daar wel 30 surfers met hun board in het water te wachten op de juiste hoge bruisende golf. Als die dan uiteindelijk komt, gaan ze zo snel mogelijk rechtop op het board staan om vervolgens de golf af te rijden (met een beetje geluk) tot aan het strand, een magnifiek gezicht!

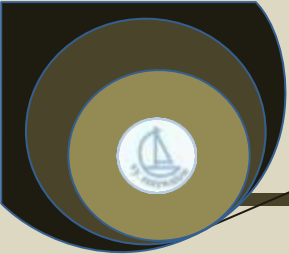

Woensdagochtend, vroeg op en na een heerlijk ontbijt stappen we vlak bij de haven op de bus naar Porto. In de folders wordt Porto als een hele mooie oude stad beschreven met veel bezienswaardigheden. Als we na een ritje van een half uur uit de bus stappen, worden onze bange vermoedens waar. We hadden onze bergschoenen aan moeten trekken, want Porto ligt heel erg hoog

ten opzichte van de rivierbedding. We gaan steil bergafwaarts via het oude centrum met vele monumenten richting rivier.

Als we uiteindelijk bij de rivier aangekomen zijn, voelen we onze kuitenspieren aardig van het continue remmend lopen. We vinden dan ook dat we wel een kopje koffie hebben verdiend. Een leuk terrasje opgezocht, koffie bestelt en daarmee ook de volgende verrassing! We krijgen een kabouterkopje koffie waar we de vloeistof bijna uit het kopje moeten bikken zo sterk is het!

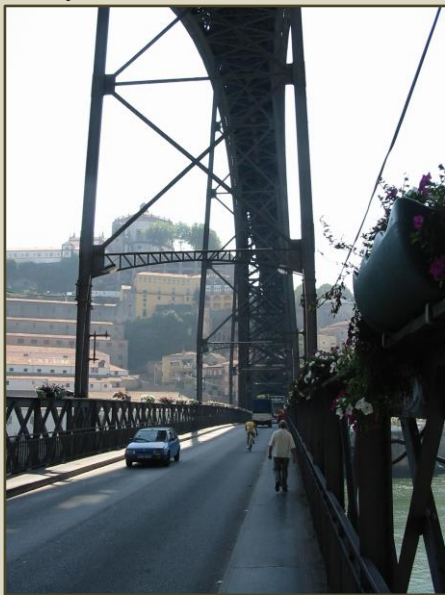
Westkust Portugal

Bruggen, schepen en happy hour

Na een stadsplattegrond bij de toeristinformation opgehaald te hebben, slenteren we de volgende 2 uren kriskras door het oude centrum, de ene keer heuvel op om vervolgens weer naar beneden te gaan. Porto, waarvan het oude centrum (ook) tot werelderfgoed is benoemd is zeker de moeite van een bezoek waard.

In Porto zijn 4 bruggen welke de twee delen van de stad met elkaar verbinden. Een van deze bruggen is ontworpen door Gustave Eiffel (ja, die van die toren in Parijs!). Via deze "twee lagen" -Eiffelbrug (boven spoorbrug en onder voor auto's en voetgangers) lopen we naar de andere kant van de rivier, waar de helling vol gebouwd is met wijnkelders, ook die van Sandeman.

Aangezien we te vroeg zijn (siësta) voor het bezoek, gaan we eerst uitgebreid lunchen op een terrasje langs de rivier de Douro. Met het oog op de heuvels die we nog op de terugweg moeten beklimmen en omdat we vermoeden dat er bij Sandeman ook nog wat genipt moet worden, houden we het bij een watertje bij de lunch (O, dus dit is nu water).

Onder het eten kunnen we genieten van de Douro en de geankerde zeilschepen. Deze schepen hebben in vroeger dagen de wijn in vaten van de stroomopwaarts gelegen wijngaarden opgehaald en via de rivier naar de wijnkelders in Porto gebracht.

Tegenwoordig wordt de wijn in speciale koelvrachtwagencombinaties vervoerd en liggen de schepen er voor de toeristen.

Westkust Portugal

Het bezoek aan de enorme wijnkelders onder begeleiding van een charmante jongedame (compleet met zwarte Sandeman cape en -sombbrero) is erg interessant. Aan het einde van de toer krijgen we zelfs twee soorten Port (witte en rode) aangeboden om te proeven. Wel lekker, maar een flesje kopen zien we niet zitten aangezien de goedkoopste € 30,- moet kosten!

Fietsen en Nederlands bezoek

In de 5 dagen dat we in Leixoes lagen, zijn we nog een keer op de fiets naar Porto geweest. Er loopt een schitterende fietsroute vanaf Leixoes marina eerst langs de kust en vervolgens langs de rivier de Douro helemaal tot het centrum van de stad. Het fietspad loopt soms over speciale houtenvlonders vlak langs- en over het water en dan weer via smalle grindpadjes langs de stranden of via palmenstraten.

rivier de Douro

muurtje langs fietspad

mooie palmen

Op de stranden zien we veel (voornamelijk oudere mannelijke) zoonaanbidders, soms gewoon in hun onderbroekje zitten. In de stad zoeken we een gezellig terrasje voor de lunch en Riens waagt zich vervolgens aan een koud voorgerecht met bacaljouw en kikkererwten terwijl ik een salade met meerdere Portugese kaassoorten uitprobeer.

Na de fietstocht van 13 km smaakt het ons prima en het geeft voldoende energie voor de terugtocht naar de haven. Daar aangekomen blijkt er nog een Nederlands schip binnen gelopen te zijn. Kees en Anita komen even gezellig bij ons buurten en ze blijken ook zuidwaarts richting Middellandse Zee te reizen. We komen elkaar ongetwijfeld weer ergens onderweg tegen.

Tegenwind en geen wind

Als voor zondag een SW 4-5 wordt voorspeld die in de loop van de ochtend naar het W zal draaien, besluiten we om dan de hop naar het zuiden te maken. We willen in een keer door naar Nazaré, wat ongeveer 90 mijl zuidelijker ligt. Het betekent dat we een nachtje door gaan zeilen en daar hebben we beiden weer zin in. Zeker in deze regio is dat qua klimaat prima te doen.

Als we om 8 uur de lijnen losgooien worden we uitgezwaaid door Kees en Anita. Het waait in elk geval meer dan de afgelopen dagen en we kunnen dus zeilen! Bij het uitdraaien van de marina, als de koers naar de havenuitgang wordt gezet, zien we daar toch redelijk grote golven binnenrollen (de wind staat recht de havenmond in) en tegen de pieren klotsen. Met het grootzeil vol en de genua half beklimmen we elke golf en zeilen er aan de andere kant als een speer weer af.

De golven (Atlantische oceaan deining) zijn erg hoog, 3-4 meter en we hebben het gevoel of we aan het bergbeklimmen zijn, maar ons Zeezwaluwtje neemt ze soepeltjes.

Westkust Portugal

Weer ff wennen al dat gehobbel! Aangezien de wind tegen is, maken we eerst een slag naar buiten om daarna zo scherp mogelijk aan de wind een lange slag naar het zuiden te maken. Al kruisend schieten we effectief niet erg veel op en als de wind dan ook nog in de SW-hoek blijft zitten in plaats van te draaien naar het W, maken we ons op voor een lange tocht. De windsterkte schommelt tot het einde van de middag steeds tussen de 7 en 9,5 m/sec (4 - 5 Bft) en neemt dan wat af naar 2-3 Bft. Er staat echter nog steeds een behoorlijke deining en met de afnemende wind lukt het bijna niet om nog enige voortgang te maken

Nieuwe variaties

Gedurende de avond als de wind langzaam helemaal weggezakt is, wordt het weer tijd om de motor bij te zetten. Eerst halen we de 30m lange lijn met de propeller van de sleepgenerator binnen. Tijdens het binnenhalen zien we dat de zee hier vol zit met lichtgevend plankton. In rust geven deze beestjes geen licht maar zodra ze in beweging gebracht worden, stralen ze een groene fluorescerende gloed uit.

Met het binnenhalen van de 30m lange lijn is het net of je een elektrisch lichtsnoer door je handen laat gaan. In het donker vermaken we ons even met het fenomeen want zolang de lijn rustig op het achterdek ligt zie je hem nauwelijks. Even schudden geeft opnieuw een schitterend lichtsnoer.

Opeens slaat ons hart even over want er schiet een lichtgevende torpedo vlak langs de boot en nog een en dan een hele lading. Als we ze hard horen uitademen en plotseling onder een haakse hoek weg zien schieten begrijpen we het. De dolfijnen zijn gekomen om voor ons een geheel nieuw variété op te voeren, de dolfijnen lichtshow.

Het wordt een adembenemend schouwspel. Nu de dolfijnen door het plankton belicht worden zie je ze al op ruime afstand aankomen en als lichtgevende spoken rond de boot dartelen. Zo verlicht zie je pas goed wat voor capriolen ze onder water uithalen en met wat voor gigantische snelheden ze weer aankomen schieten als ze even weggeweest zijn. Opeens zijn ze weer weg, we schudden nog een keer aan ons lichtsnoer als toegift. Tijd voor een nachtelijk potje thee.

Gedurende de hele nacht en tot ver in de ochtend staat het onderwaterzeil te pruttelen. Omdat we op de motor varen en het licht weer is, kruipen we dicht naar de kust en kunnen zo genieten van de verscheidenheid aan kleuren en grilligheden van de rotsachtige Portugese kust. Onder een strak blauwe hemel met een stralende zon lopen we om 4 uur 's middags de [jachthaven van Nazaré](#) binnen.

Traditie en toerisme

Nazaré heeft een "twee steiger jachthaven" voor de pleziervaart in dezelfde havenkom als de vissers. Aan de buitenkant van de langste kopsteiger krijgen we van de Engels sprekende, van geboorte Grieks en in Portugal wonende havenmeester een plaatsje toegewezen. Bij het aflezen van het log blijkt dat we door het kruisen 122,5 hebben gevaren in plaats van 90 mijl! Dankzij de dolfijnen was het toch een waar feest.

Westkust Portugal

Nazaré wordt erg gezellig want de Amerikaanse Robin en Charles, we hebben hen in Viveiro ontmoet, liggen er ook met hun "RobinLeigh". Na de begroeting en een echt Hollands kopje koffie, neemt Robin ons de tweede dag per fiets mee op een verkenningstocht door Nazaré.

Robin zet de sokken er aardig in op haar fiets (het is net of ze aan het trainen is voor de Olympische spelen) zodat we haar amper bij kunnen houden.

Na een kleine tempodaling laat ze ons zien waar we de plaatselijke markt, de supermarkt en het internetcafé kunnen vinden. De stad ziet er erg leuk en kleurrijk uit en bij de TI halen we weer de nodige folders op.

Klederdracht en gedroogde vis

In en om Nazaré zien we veel vrouwen in een soort klederdracht lopen. De korte plooirokken zitten als een soort bolle theemuts om hen heen. Over deze rok wordt een schitterend geborduurd schort gedragen, welke op de pronte kont met een grote strik bevestigd is.

Ook de blouses zijn kleurig en heel mooi bewerkt maar de kleurencombinatie van deze dracht, is in onze ogen meestal niet erg harmonieus gekozen. Maar de weduwen dragen een zwarte versie van het geheel.

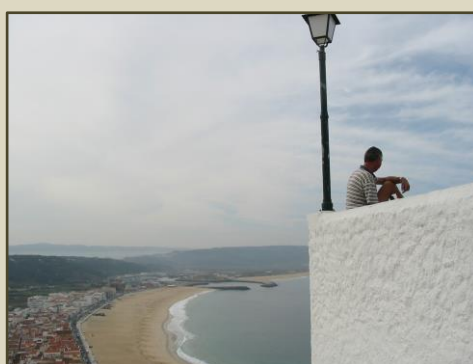
Enkele van deze vrouwen dragen 's ochtends de rekken met schoongemaakte sardines of makreel naar het strand waar ze de hele dag kunnen drogen. Deze gedroogde vis koop je dan direct van het rek op het strand.

Op een grillige rotspartij net ten noorden van Nazaré staat op het uiterste puntje een schitterende vuurtoren. Hoewel het een hele klim lijkt, wordt dit ons wandelobject. De steile berghelling naar het

oude gedeelte van de stad gaat met een kabelbaantje, waarna het licht heuvelafwaarts gaat, tot de vuurtoren bereikt is.

Hier worden we vergast op een schitterend panorama over Nazaré. De terugweg wordt

vollendig lopend afgelegd en vergt weer veel van ons remmend vermogen. We ontdekken op deze wandeling ook waar de centrale bushalte is en nemen de dienstregeling mee.

Westkust Portugal

Geestelijke- en aardse verschijningen

De busdiensten hebben regelmatig sneldiensten naar plaatsen zoals Fatima en Lissabon. We willen eerst een dagtochtje naar Fatima maken, om de plaats van het verschijningswonder te aanschouwen.

De busrit gaat door prachtig heuvellandschap en af en toe hebben we heuse haarspeldbochten en weggetjes waar de bus bijna aan beide zijden langs de huizen schuurt. In Fatima aangekomen, staan we bijna direct bij het enorme complex bestaande uit een basiliek, de verschijningskapel, de steeneik uit het verhaal en een vierkante kilometer asfalt om de belangstellenden te kunnen herbergen.

Elke 13de van de maand stromen hier circa 70.000 mensen samen in de hoop op een nieuwe verschijning. Het complex is opgericht nadat hier in 1917, aan 3 herderskinderen die een kudde schapen aan het hoeden waren, een stralende Dame met de rozenkrans in de handen, is verschenen.

Op de plaats waar deze Dame van Fatima voor het eerste verscheen, staat nu de verschijningskapel en even verder staat de immense, in 1953 voltooide basiliek. Als we over het complex lopen bekruipt ons toch het gevoel dat "dit wonder" wat uit het verband getrokken is en als het ware geëxploiteerd wordt.

De hele wijk van omliggende souvenirwinkeltjes kunnen dit gevoel ook niet wegnemen. Voor ons is dit geen plek waar we lang willen rondneuzen want ook de basiliek heeft weinig schoonheid.

We gaan op zoek naar een stadcentrum maar buiten de winkeltjes met religieuze hebbedingetjes over de Dame van Fatima en een groot aantal hotels is er weinig te beleven. Eigenlijk is het wel logisch dat er geen stad is want tot 1917 was dit een plaats met weidegrond om schapen te hoeden! Gelukkig vinden we wat informatie over de pas (1971) ontdekte grotten, de Grutas da Moeda, vlak buiten Fatima. Na een wandeling van 60 minuten kunnen we met een gids de grotten bezichtigen. Hier worden we overweldigd door de schoonheid van de vele kleuren stalagmieten en stalactieten die door de eeuwen heen gevormd zijn (helaas geen fotos).

We worden in een half uur door 5 met elkaar in verbinding staande ondergrondse koepelgrotten geleid om ondertussen geïnformeerd te worden hoe de grotten ontdekt werden, ouderdom van de grotten, ontstaanswijze van de stalagmieten en -tieten en de grondsoorten die verantwoordelijk zijn voor de kleuren. Heel indrukwekkend!

Westkust Portugal

Lisboa

Na een rustig en lui weekend met zelfs een heuse strandmiddag gaan we op maandagmorgen, heel vroeg, 5 uur op, 6 uur naar de stad lopen voor de bus van 6.50 uur. De bus heeft er vervolgens tot 9 uur voor nodig om in Lisboa aan te komen.

Riens "kent" Lissabon nog van een bezoek 30 jaar geleden en ik ben er 2 jaar geleden 4 dagen geweest. Kortom, dat vraagt actualisatie en een meer

uitgebreider bezoek vandaag. Lopend van het busstation naar het stadscentrum van Lissabon blijkt al 1 uur te duren, gelukkig heuvelafwaarts.

In het mooie centrum zijn de terrasjes net open, waar we wat koffie drinken en de net gehaalde informatie door lezen. We lopen een stuk stroomopwaarts langs de

Taag
met
de
vele
pontje

s en jachthavens. In de Barrio Alto lunchen we uitgebreid om daarna via mondaine winkelstraten terug te lopen naar het busstation om de laatste bus (19 uur) terug te nemen. De bus blijkt een dubbeldekker te zijn en onze kaartjes zijn goed voor een plaats voorin de bovenverdieping van de bus! Na 1 uur is het te donker om van dit schitterende uitzicht te kunnen genieten.

Vorbereiding en afscheid

Na zoveel uitstapjes moet er "thuis" ook het een en ander gebeuren. De was en boodschappen worden gedaan en de opruimwoede slaat toe. Als dan ook nog na een moessonachtige regenbui van 1 dag blijkt dat er wat regenwater binnenloopt, wordt het dek geïnspecteerd en de verdachte deknaden met kit behandeld.

In afwachting van beter weer, bereiden we overdag ons volgende traject naar Sines voor en kijken 's avonds onze oogjes vierkant aan de geleende videofilms van Charles. Als alle weerwijzertjes in het groen staan, alle video's bekeken zijn wordt het tijd te vertrekken. Na Robin en Charles gedag gezegd te hebben, verlaten we met een stralend zonnetje aan een strakblauwe hemel, op zaterdag 4 oktober (de verjaardag van Pietje), het mooie Nazaré.

Een straf windje met wat golfjes....

Direct na de haveningang kunnen we de motor afzetten en met de grote genua laten we met een NNE 3 Bft achterlijk windje, Nazaré in ons kielzog liggen. De windverwachting voor vandaag was 2-3 Bft uit het noorden, lekker relaxt (denken we) echter als we om ongeveer half twee ten noorden van Cabo Carvoeir zijn, hebben we al een echte 6 Bft in de rug, en de golven bouwen ook al aardig op. Rond de kapen waait het altijd wat harder, maar dit keer zakt de wind niet weg als we de kaap gerond hebben. De wind draait wat meer naar het NE en blijft aantrekken tot regelmatig 15m/sec (7+ Bft) terwijl de golven gemiddeld rond de 3 meter hoog zijn.

Westkust Portugal

Het is nog steeds een strak blauwe hemel met hier en daar een wolkje. We vragen ons af waar die wind vandaan komt omdat de barometer sinds vertrek slechts 2 punten gedaald is, niet noemenswaardig dus.

Rond halfacht, als we net West van Cabo da Roca (meest westelijke punt van Portugal) zijn, is de echte wind toegenomen tot 17m/sec (8 Bft) en de golven zijn van een indrukwekkende hoogte, we schatten zo'n 4 meter! Dit vinden we te veel van het goede om 's nachts door te varen en besluiten om Cabo da Raso te ronden en de [marina van Cascais](#) in de monding van de Taag aan te lopen.

Omdat de wind nog steeds uit het NE komt, hopen we onder de kust ook wat luwte te krijgen. Het lijkt echter of de wind per half uur meer aantrekt want ook onder de kust vinden we pas vlak bij de havenaanloop wat luwte en zien we de windmeter teruglopen naar 13m/sec. Detailkaarten van Cascais hebben we niet (vandaar dat we door wilden naar Sines), maar C-map geeft voldoende aanvulling op de overzeiler om binnen te kunnen lopen.

Zelfs in de donkere haven giert de wind aardig. De havenmeester en Peter van de "Silverwind" (lag naast ons in Nazaré) helpen ons om 22.30 uur met afmeren aan een langssteiger. We zijn blij binnen te zijn! Van Peter horen we dat zij net binnen lagen toen het zo vreselijk begon door te waaien. De foto is van de dag na aankomst.

Verwaaid en toeristje spelen

Aangezien het de volgende dag nog net zo hard waait, gaan we Cascais verkennen. Het blijkt een mondaine plaats te zijn compleet met een groot casino. Het heeft een leuke omgeving en ligt iets westelijker van Estoril, een voorstad van Lissabon. Met de trein ben je in 30 minuten in het centrum van Lissabon (en voor 1,25 Euro, dus hier heeft men wat minder moeite om de auto te laten staan). De

windverwachtingen voor de komende 3 dagen zijn niet gunstig (6-8 Bft) om verder richting zuiden te vertrekken. We maken van de nood een deugd en gaan per trein wederom naar Lisboa!

Deze keer
zijn we
wat
minder

moe van de reis naar de stad en hoeven minder ver te lopen omdat we direct in het centrum uitkomen. We lopen via de diverse oude wijken heuvelop en heuvelaf.

Heerlijk slenteren, winkels en oude gebouwen bewonderend afgewisseld door terrasjesbezoek. We komen zelfs weer langs een bijzondere lift, ook een ontwerp van Eiffel. Een heerlijke ontspannen dag als toerist dus.

Westkust Portugal

Sintra

Naast Lissabon is ook Sintra aan de beurt om door ons per bus bezocht te worden. Sintra is een stadje waar zich 3 kastelen bevinden vanuit de tijd dat de wat beter gesitueerden (koningen en vergelijkbaren) hier hun buitenverblijf hadden.

De aanschaf van een dagkaart van het streekvervoer geeft ons ook het recht om in de lokale bus naar de kastelen te stappen, wat ons €3,- pp. en een kilometers lange wandeling naar de top bespaard. Aangekomen bij het roze optrekje, Palacio da Pena en de grijze ruïne Castelo dos Mouros, blijkt dat het weer een tourist-trap is.

Bezichtiging van de tuin kost €3,- pp. En het kasteel nogmaals €3,-

de
we

pp. Als we dus 3 kastelen

tuinen willen bezoeken

met

zouden

€36,- euro moeten dokken. In geen 36 jaar dus. Na een wandeling van het ene kasteel naar het andere zijn we maar weer in de bus downhill gezakt. In Sintra zelf nemen we de bus met de route langs de kust terug naar Cascais.

Op Cabo da Roca (waar we in de storm langs gevaren zijn) stappen we even uit om dit westelijkste punt van Portugal van een hoger niveau te bekijken. Schitterend hoor, maar je waait bijna uit je hemdje met 5 Bft!

Sterren en strepen

Eindelijk op 9 oktober is de wind wat afgenomen, verwachting is 4 Bft uit het noorden. Na nog even getankt te hebben verlaten we om 9 uur de jachthaven om koers te zetten naar Portimão. We hebben voor de 10de afgesproken met Ingrid en Han die in Carvoeiro op vakantie zijn.

We doen weer een poging om de nacht door te zeilen, want de totale afstand is rond de 120 mijl. Als we een uurtje onderweg zijn, horen we via de marifoon over duikboot- en torpedo-oefeningen. Onze koers doorkruist (uiteraard) dit oefengebied. De nieuwe koers leert ons, dat we 10 mijl extra moeten afleggen om net buiten het oefengebied te blijven. De wind krijgen we dan wel pal achterin maar de oefening duurt tot 13 uur en dan kunnen we weer gewoon op koers voor Portimão gaan liggen.

Het is mooi weer dus dat zal wel lukken! Maar,..... Mister Murphy zit weer aan boord, om halfvier 's middags zakt de wind weg tot 0m/sec. De lappen gaan naar beneden en de motor wordt gestart om pas 23 uur later in de haven van Portimão weer af te gaan. Ondanks het lawaai van de motor gedurende de nacht, genieten we volop van deze schitterende nacht. De volle maan, is zo helder dat het net dag is. Naast de heldere maan zien we de sterrenbeelden Orion, Grote- en Kleine Beer (die kennen we tenminste) boven de horizon opkomen en hun baan aan het zwerk beschrijven, dat alles met een temperatuurtje van 15 graden.

Westkust Portugal

Nieuwe haven oude vrienden

Als we om halfdrie in de box in Portimão afgemeerd hebben, horen we een fluitje en Riens wordt geroepen. Ingrid en Han staan aan de overkant van de haven!

Niet helemaal okselfris en nog in ons zeilkloffie, verwelkomen we ze en gezamenlijk drinken we een glaasje op het weerzien in Portimão.

— / —

